

Stenon Woldfredt

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 6

Juni 1965

14. årgang

«Jeg vil ikke se ungdommen råtnne», slik lød overskriften i et av våre ukeblad for en tid siden.

En forferdelig påstand, kunne en si, som får noen hver til å innta forsvarsposisjon. Det var en kjent mann innenfor underholdnings- og reklamebransjen som lot ordene falle — og bakgrunnen var bekymringen for den fysiske utvikling av den unge slekt idag, i bilens og fjernsynets og underholdnings-

inn i, ofte på grunn av i og for seg utmerkede tekniske frembringelser. Her er ting som har med Gud å gjøre, her spørres om ansvar overfor det 5. bud. Budet om ikke å slå ihjel har en positiv side: Du skal verne om livet, ta vare på helsen, din egen og andres.

Men det finnes noe som er like ille og enda mye verre enn denne faren. Det er det moralske og åndelige forfall som truer hver genera-

Her er det evangeliet kommer inn, Ordet som kan redde og nyskape, troens ord, ordet om korset, om den kjærlighet som var sterkere enn døden. Her kommer også konfirmasjonen inn. På et avgjørende punkt i de unges liv vil denne handling og hending være med å mobilisere de motkrefter som sårt trenges.

FORSAKELSE og TRO, det betyr: Et NEI til det onde og den onde, til djevelen og hans gjerninger, og et JA til Gud og hans gave i Kristus. Her er noe som kan frelse og bevare mot den opplosning og råttenskap vi vet er der som en akutt fare og potensiell risiko.

Vær med å fylle bønnen for de unge med innhold og tyngde:

*Led vår ungdom på dine veier!
Gi våre konfirmanter hjerte til å forsake og tro!*

E. K.

BØNN

HERRE, bevar og velsigne din aker,
Plantet med ordets
den himmelske sæd,
La ikke været som over den drager,
Bryte den spire som ennu er sped!
Vi kan jo plante og vanne alene;
Veksten fremkaller

den skapende Ånd,
Renser fra torner og tistler og stene
Akeren selv med en nåderik hånd.

L. rev. 676, v. 1.

Ungdom som råtner?

industriens tidsalder. Mangelen på mosjon, på vilje til planmessig oppbygging av kroppens funksjon og spenst, til aktiv bruk av ben og armer, så han som en realistisk fare for alle, men for ungdom i oppvekstår blir skadevirkningen særlig katastrofal på dette felt. Vedkommende var gått inn som president i Norges Ishockey-forbund — det var hans svar på den utfordring han så i dette forhold.

Vår dypeste sympati skal møte dem som uforskyldt må bære et fysisk handicap i livet. Men det ligger utvilsomt en utfordring i det fysiske forfall som mange idag glir

sjon på ny. Her er de unge ikke minst i faresonen, utsatt for giften i tidens vær og vind, for smarte spekulanter i crime og sex, for visse tendenser i litteratur og film, for lurvethet og slapphet i de voksnes eksempel og forbilde.

Også her ligger en utfordring om å mobilisere motkrefter og motgående strømninger. Her ligger et kall til å være jordens salt, det som et stykke på vei kan bevare denne verdens åndelige sunnhet. Det finnes antistoffer som kan utrette underverk: sannhet og åpenhet, godhet og vennlighet, tro og tjenersinn, bot og bønn.

Konfirmanter

i Orkland kirke 27. juni

Gutter:

Berbu, Kjell Magne
Brattli, Jarle
Garberg, Harald
Høstom, Harald
Høstom, Ola A.
Kirkaune, Arne Marius
Koren, Ingar
Kusæther, Omar Terje
Lium, John Kolbjørn
Nergård, Jon
Opøien, Ola
Rindal, Atle Erik
Sivertsvik, Bjarne Kjetil
Solås, Torstein
Sommervold, Edvard
Svorkmo, Tor Olav
Walstad, Svein Erik
Aamot, Per Erik
Aamot, Svein Erik.

Jenter:

Berge, Kari Borgny
Høstom, Mary Else
Lystad, Solveig
Wuttudal, Bjørg Oline.

Hilsen til konfirmantene!

Kjære konfirmanter! Her under rekken av alle navnene deres vil jeg gjerne sende en hilsen med takk for tiden vi har fått være sammen. Lesingen har denne gang føregått noe spredt, på forskjellige partier og kanter. Men fra de mange heimer og grader skal vi nå samles i Moe kirke der de fleste av dere er døpt.

Å være en rett konfiant, det rummer noe stort, noe å strekke seg etter og be om. Gud signe dagen, både i kirken og hjemme i kretsen av de kjære. Må alle gode krefter gå sammen om å gjøre dagen lys og god, til et varig og verdifullt minne. Men ikke bare et minne, også til rik inspirasjon for kommande dager!

E. K.

Holdt fast hvad du har!
Du fikk da som barn
de til dåpen dig bar,
En rett til Guds rike,
en høiættet arv,
Med adgang til alt
som kan tjene din tarv:
Guds nåde og styrke
og frihet og fred
Til solen går ned.

SIDEN SIST:

Fredag 30. 4. var det hyggestund i Høstom forsamlingshus for årets og fjorårets konfiantforeldre. Emner vedrørende konfirmasjonen og forberedelsen ble drøftet, det ble vist lysbilder, og mødre sørget for god servering.

Lørdag 1. 5. hadde skolelaget ved landsgymnaset innbudd til foreldrekveld i den nye gymnastikksalen. En hyggelig og positiv kveld med vekslende program og evangelisk appell. Onsdag 5. var res. kap. tilstede ved Bondekvinnelagenes fylkesmøte for Sør-Trøndelag på Svorkmo. En andakt innledet dagens forhandlinger, og formannen i Norges Bondekvinnelag ga et meget interessant oversyn over situasjonen og de oppgaver bondekvinnenes idag står overfor. Søndag 9. ble preget av kombinasjonen minnegudstjeneste/konfirmasjon. Det ble kanskje mye på en gang, men årets konfirmanter fikk i allfall en særlig bakgrunn for sin høytidsdag i den fred og frihet som så mange i de tunge årene ga livet for å vinne. Menighetssøsterlaget i Orkland hadde sitt årsmøte 10. 5. der mange representanter fra de forskjellige arbeidslag var møtt frem. Årsberetning og regnskap fortalte om et virksomt år. Etter valgene fikk styret denne sammensetningen: Rannveig Tronvoll, form., Anne Asbøll, Marit Dalen, Valborg Hoset, Oddlaug Høstom, Marit Kværne, Magna Rein. Den 14. ble det forsøkt med en kirkegårdssandakt ved Moe kirke. Grunnet kjølig vær ble den holdt inne i kirken. Ca. 10-15 var tilstede.

På Orkanger var det gode samvær i misjonshuset 16., 17. og 20. Den 16. deltok ungdomsarbeiderne Arne Løvold og Einar Gjønnes med tale og sang. Den 17. var det fest ved emissær Bedin og pastor Olsen. Den tradisjonelle konfiantfesten ble holdt den 20. med god tilslutning og deltagelse bl.a. av gymnasialister og tale av Olsen. Festgudsstjenestene 17. mai samlet mange over hele prestegjeldet. Delvis ble de etterfølgende tilstelninger hindret av regn- og hagelbyger, men stort sett må en si at været på nasjonaldagen ble over forventning. Grensestevnet på Høstom 30. samlet tross utrygt vær fullt hus. Sokneprest Sæter og sekr. Hyldmo var

talere. Jorunn Eimhjellen bragte en hilsen, og det var god medvirkning av speidere fra Orkanger samt et musikkorps fra Rindal. Folk på Høstom skal ha takk for strevet.

Pinsen ble en opplevelse fra værets side, d.v.s. været ble kanskje så godt at det hindret den gode kirkesøkning. 2. pinsedag ble Kristenrus sens misjonsaksjon avsluttet ved kveldsmøtet i Orkland kirke. Det var sang og innlegg av russen, Gabriel Eikli talte og ga et mektig utsyn bakover i historien der han påviste virkningen av pinseånden og pinseunderet. Videre ga han et overblikk over misjonssituasjonen som idag har svimlende muligheter, men også spesielle vanskeligheter. De unge fortjener honnor for innsatsen under aksjonen som innbragte mellom 15 og 16 000 kr. til NOREA's radiotjeneste.

Søndag 13. 6. ble det avviklet en lokalhistorisk tur til Skaun med deltagelse fra øvre og nedre del av dalen. Gbr. Anders Skauge ga verdifull orientering både på Husaby og nede i Skaun kirke. Siden ble Lisbetseter besøkt. Været holdt, og Orkland Musikkorps gledet alle med friskt spill.

Geitastrand til Orkdal

I brev fra Nidaros Stiftsdireksjon meldes at Kirkedepartementet i henhold til kongelig resolusjon av 22. februar 1963 fastsetter at Geitastrand sokn i Børsa prestegjeld overføres til Orkland prestegjeld med virkning fra 1. juli 1965. Derved er det formelt ordnet med at Geitastrand også i kirkelig henseende blir knyttet til Orkland.

Vi ønsker her i bladet alt nå folket i Geitastrand et varmt velkommen inn i vår menighetssammenheng. De store enheter er ikke noe mål i seg selv, men vi håper og tror at det må bli til gjensidig utbytte og berikelse at vi nå tar opp forbindelsen.

I lang tid vil nok de gamle bånd med Børsa merkes, og takknemligheten vil leve i kommende år for det arbeid og den tjeneste Bøsaprestene har lagt ned i tiden som er gått.

MENIGHETSBLAD

for Orkland prestegjeld.

Utgitt av soknerådene i Orkland.
Kontingent kr. 4,-.

Redaktør:

RES. KAP. EINAR KOREN.

Kasserer:

LÆRER NILS OFSTAD.

SOKNEPREST EGIL BREKKE

fylte 80 år den 8. juni. Vi vil også her i bladet bringe en hjertelig gratulasjon post festum og samtidig takke både ham og fru Brekke enda en gang for hyggelige samvær under besøket ifjor høst.

FEST FOR ELDRE

søndag 25. juli kl. 15 på Moe misjonshus.

KONFIRMANTFESTEN

blir onsdag 28. juli kl. 20 på Moe misjonshus.

GRENSETREFF PÅ HØLONTA

Res. kap. Skaar, Melhus, har fremkommet med tanken om et grensetreff til høsten ved Svorksjøen. Forutsatt høvelig vær ville det sikkert bli en trivelig opplevelse, kanskje på linje med de samvær vi har hatt med rindalingene. Dag og tid er fastsatt til 5. sept. kl. 14. Hvis dårlig vær, blir første samling i kirken, den andre i Gåsbakken bedehus.

ORKLAND

Til nytt orgel i Moe kirke har Orkland Sparebank bevilget kr. 2000. Hjertelig takk.

GAVER.

Til Orkanger menighetspleie er mottatt fra Ingebrigts Gjønnes, Orkanger, kr. 25.— og fra A/L Orkla Skogindustri kr. 1.000,—, og fra Berit Rømmesmo, Orkanger kr. 50.

Hjertelig takk!

KONFIRMANTENE FRA 1915 I ORKLAND

Noen har gitt uttrykk for at det ville være hyggelig å treffes også i dette konfiantkull etter så mange år. Et forslag: La den 26. september være samlingsdag, først i kirken på Moe og senere ved en «kirkekaffe» i et passende lokale. Eventuelt flere interesserte bør si ifra så konkrete planer kan bli drøftet.

Konkurransen -- 1. pr. Unni Bakken, 3 b, Orkanger

I SYNSFELTET:

Et kulturelt adelsmerke

netttopp i de ting som krever stillhet, ettertanke og mange år, er like umistelig idag som alltid.

Derfor er det en kulturs adelsmerke hvordan den forstår og vurderer alderdommen. Om den nedvurderer den i utvendig jag og effektivitet, eller høyakter den i stille ettertanke og fordypelse. Og sammen med vurderingen av alderdommen går behandlingen av de eldste et kulturelt adelsmerke, et symptom på hvor dypt vår respekt for mennesket og vår vilje til uselvsk innsats går.

P. W. B. i «Vår Kirke».

ORKANGER.

Orkanger menighetsforening besøkte aldersheimen en ettermiddag i april, til gjensidig hygge for pasienter og de som arrangerede.

Under menighetspleiers sykdom vikarierer i Orkanger fru Asbjørnslett. Bustad: Bårdshaug, vis à vis Aldersheimen.

Ungdomsspalte

Gled deg, du unge, i din ungdom og la ditt hjerte være vel til mote, — — vandre på ditt hjertes veier og etter det dine øyne ser! Men vit at for alt dette vil Gud føre deg frem for dommen. *Predikeren 11, 9.*

KONFIRMASJONEN 9. mai, både i Orkdal og Orkanger, ble en stor mønstring av menighetens ungdom. I alt var det 57 gutter og 51 piker som bøyet kne ved alterringen. Gud signe og bevare fortsatt de unge og hjemmene deres!

PÅ SVORKMO STASJON var det på ungdomskvelden 12. 5. samlet henved tyve konfirmanter og andre. Jorunn Eimhjellen deltok, og det ble vist et par filmer bl.a. fra en konfirmasjon i Nidarosdomen.

UNGDOMSKVELDEN på Orkanger den 25. samlet ikke så mange denne gang, men det ble et godt og givende samvær.

EN FLOKK UNGDOM hadde også funnet veien til grensestevnet ved Houston den 30. Ikke minst speiderne fra Orkanger og musikkorpset fra Rindal bidro til å gjøre pausen trivelig og i rammen om det hele festlig.

KRISTENRUSSEN avsluttet sin misjonsaksjon 2. pinsedag 7. 6. i Orkdal kirke. Gabriel Eikli talte og la misjonens sak varmt inn på de unge.

EN FORELØBIG oversikt over ungdomsgudstjenester m.v. til høsten i

STILLHET I KIRKEN

«Herre, jeg er kommet inn i dette ditt hellige hus —»

Slik begynner klokkerbønnen som lyder til oss fra kordøren hver søndag de fleste steder.

Når du går inn i kirken, så vær *stille*. Gudstjenesten begynner i det øyeblikk du går inn i kirken. I alle andre forsamlingshus kan du snakke med din sidemann, du kan gå rundt og hilse på kjente og slå av en prat. *Du kan ikke gjøre det i en kirke!* Her skal det være stille, andaktsstille — man må vise hensyn til dem som sitter i dyp bønn, og man må vise respekt for Guds hus.

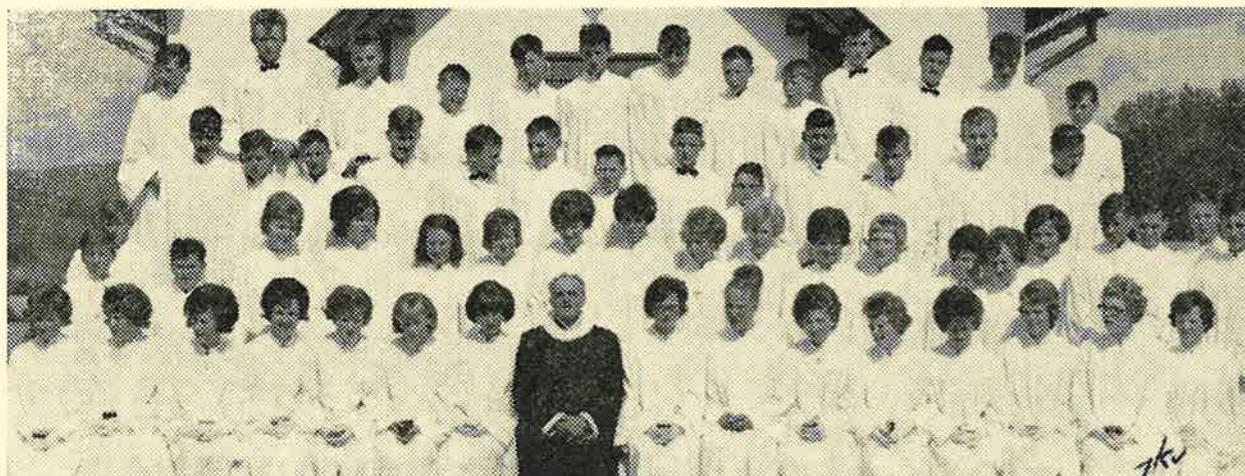
Vi har vel alle opplevet folk som sitter og prater høyt mens klokken ringer og under preludiet. Og så de som kommer for sent, men som ikke tar hensyn til inngangsbønnen, men baner seg vei til sin plass like fullt. Jeg har selv opplevet at folk reiser seg og går midt under prekefestlig.

Fannrem: 12. sept. Ungdomsgustj. 10. okt. Høstfest. 14. nov. Ungdugstj. 12. des. LYSMESSE.

La oss alltid minne hverandre om respekten for det hellige. La oss føle hver eneste gang vi kommer inn i Herrens hus at vi bør «trekke våre sko av fordi vi er på hellig grunn»!

*Kari-Lisbet Sandberg,
i V. Bærum menighetsblad.*

Konfirmanter i Orkdal kirke søndag 9. mai 1965

Om å kjede seg

De gamle kjente ikke til annen underholdning enn den de selv kunne prestere. Men det var nok. Etter en lang og drøy arbeidsdag samlet familien seg i stuen, og hadde et par hyggelige timer sammen. Noen kunne fortelle, noen lese opp, og innimellom gikk praten livlig, til de sa godnatt med et par sanger eller salmer. Og så gikk de hver til sitt og lot hvilen falle på seg.

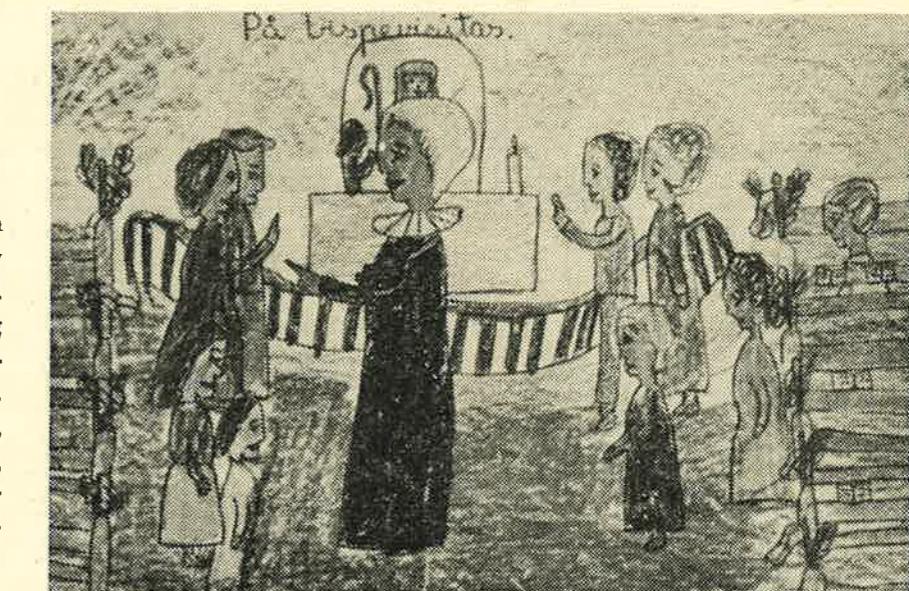
I dag har vi et overmål av underholdning. Gjennom radio og TV blir det servert stadig nye retter, og noe for enhver smak. De unge trekker seg tilbake til sine enemarker for å nyte den lettere anretningen. Familien er splittet. Store og små, unge og gamle sitter ikke lenger rundt det samme bordet — og det er ingenting som krever personlig innsats. Huff, hvor kjedelig det er alt sammen, lyder kommentarene.

De indre kilder er stoppet, det er grunnen til at så mange nå for tiden kjeder seg. Alt skal serveres fikst og ferdig, fordi de ikke gir gjøre en innsats selv.

Mennesker som først og fremst trenger å samle seg, søker i stedet adspredelser. Jeppe Aakjær forteller i et dikt om gamle Maren: Gi tål, bitte barn, gi tål! Ta jer tid til å grunne, skaff jer tid til å gro, gi tål!

Hvis glede og tilfredshet over hverdagen igjen skal få plass i menneskers liv, da må larmen forstumme og gi plass for ettertanke og fordybelse — ja hvorfor ikke også selvransakelse? Først når det skjer, begynner hjertets kilder atter å springe. Og så blir det ingen plass igjen — til kjedsomheten.

Notabene.

Konkurransen — 2. pr. Oddny Hagen, 3 b, Orkanger

UTFLYTTERNES DAG I ORKLAND

Som antydet i forrige nr. vil det bli gjort et forsøk med *Utflytternes dag* søndag 18. juli. Den kan skisseres slik i korte trekk: Etter gudstjenesten i Moe kirke vil det bli litt orientering og omvising med sikte på de arbeider ved og omkring kirken som er utført eller planlagt. Selve kirkegården skulle også være av interesse for mange og vel verd å ta i øyesyn. Senere var det tanken å danne et par bilkortesjer med sikte på sightseeing i distriktet. Muligens samler man seg om én rute: over Asbøljåren med den nyanlagte veien til Bergem og Kvikne, med anledning til å få kjøpt forfriskninger underveis. De som ikke har pårørende å ta innom til middag, kan få ordnet seg ved henvendelse til Gjestgiveriet på Svorkmo. Om ettermidagen kan det, om oppslutningen skulle vise seg å bli tilstrekkelig, sørges for et enkelt program, muligens i tilknytning til stasjonen eller til ett av forsamlingshusene i distriktet.

Interessert kan skrive Knut Ljøkelsøy, Svorkmo.

En god og styrkende sommer

ønskes alle leserne av bladet, enten det blir å oppholde seg på hjemlige trakter eller i andre strøk, innenfor eller utenfor landegrensene.

STREIF

Når årene er rullet av sted og tanken går tilbake, og du minnes livsreisen, da vil du

— glede deg over at du stanset og snakket med venner du møtte og forlot dem med en varmere følelse i ditt hjerte.

— Du vil glede deg over den lykke du følte ved å utføre hverdagslivets småting.

— Du vil glede deg over at folk kunne si om deg: «Jeg vet jeg kan stole på ham».

— Du vil glede deg over at du tok tid til å lese av Herrens ord.

— Du vil glede deg over at folk har vært noen regnfulle dager i ditt liv.

Du vil glede deg over at du lukket øre for onde ting folk sa om hverandre.

— Du vil glede deg over at du fikk folk til å smile og ikke til å gråte.

* * *

— Et glad hjerte gjør øsynet lyst, men hjertesorg bryter motet ned.

(Salomos ordspr. 15, 18).

MÅNEDENS AKTUELTT

Samfunnshus på Fannrem ser ut til å bli den virkelig aktuelle sak i den nærmeste tid. Og kombinasjonen skole/samfunnshus synes, etter mange mening, å være det mest nærliggende og praktiske.

Selv tanken om en kombinasjon av den nevnte art ser ut til å bæres frem av en stemningsbølge som er fullt forståelig ut fra de behov som foreligger, og ut fra de økonomiske fordele den skulle innebære. Men samtidig trenges også visse motførstiller for å få det hele ned på et realistisk nivå. Planen er vel neppe mere opplagt enn at det må være på sin plass å anføre også visse betenkelsketer. Saken er såpass komplisert og rummer muligheter for konsekvenser på lengere sikt som vel ingen har virkelig oversikt over idag. Å få dem belyst fra alle sider måtte være en avgjort fordel.

Et punkt av vesentlig interesse er er følgende: Skal et eventuelt samfunnshus på Klokkarhaugen sikte på å dekke behovet i rimelig målestokk for alle de foreninger og aktiviteter som finnes på Fannremområdet? Eller skal man her også få et sentrum for et festmiljø av de helt store dimensjoner med søkering fra et omland på nærmere 30 000 mennesker eller mere? Erfaringen har nemlig vist at det under slike forhold, med så svære dimensjoner, er en reell fare for utglidninger som bare kan bety en belastning for det skolemiljø som i denne sammenheng vel må sies å være det primære.

Disse konkrete muligheter må i høy grad gjennemtenkes på forhånd. Og det bør skaffes tilstrekkelige sikre garantier mot en uheldig utvikling. Det må klargjøres hvilken myndighet skal påse at gjeldende statutter blir respektert, statutter som kan godtas av alle bidragsytere.

En må inderlig håpe at dette spørsmålet finner en løsning som blir til det beste for skolen som eventuelt blir nærmeste nabo, og for den krets og det lokale samfunn et slikt hus skal betjene og sette sitt preg på.

R ed.

Er seksuell avholdenhets naturstridig?

Et ord til unge av overlege Gordon Johnsen.

Seksuallivet er en av de sterkeste drivkrefter i den menneskelige personlighet. — Selv den seksuelle drivkraft søker tidlig sitt spor og er gitt nettopp til personlighetens berikelse, utfoldelse og vekst. Er seksualdriften i riktig spor, er personligheten harmonisk. — Uendelig mange mennesker kommer tidlig ut fra det harmoniske spor, kanskje fordi de aldri opplever sin egen kjønnsidentitet og opplever gleden og harmonien ved å få disse krefter inn under ansvar og inn under livets mening.

Seksualdriften finner utallige yttringer og er sammensatt av en rekke underordnede driftskomponenter som må innordnes i en helhet for å skape en moden personlighet. Ikke minst i pubertetsårene ser man denne spalteringen av seksualiteten i en rekke underordnede komponenter.

Det er knapt noen gitt å beherske disse kreftene i det riktige spor med en gang, og poenget er heller ikke at man makter dette, men om man har et mål og ønsker å nå fram til sjelelig sunnhet, sjelelig modenhet og harmoni i følelsesliv og personlighetsliv.

Livet kan såvisst overrumple en, og man kan lide nederlag overfor disse veldige krefter i sjelsslivet. Det er imidlertid ikke det som er det farlige, men det som er livsfarlig det er om man godtar nederlaget som noe villet. Noen hver kan kjøre i grøften når man skal lære å kjøre bil, noen hver kan falle over ende og brekke skiene, når man skal lære å stå på ski. Det må betraktes som et avvik fra regelen for bilkjøring og skiløping. Hva det gjelder, er å reise seg og komme videre.

Seksualdriften danner en av komponentene i det kjærighetslivet som skal bygges opp mellom kjønnene, hvor et jeg skal kunne realisere seg helt i forhold til et du. Nettopp gjennom denne kontakt skal en kunne oppleve det største av alt, nettopp helheten ved å være menneske.

Søker man denne kontakt på et overfladisk plan med en ren tilfredsstillelse av kjønnsorganer, vil

man snart merke at noe dypere i personligheten går i stykker, og at man ikke får den helhet som menneske som er livets mening. Først i en større sammenheng og under trygghet kan seksualdriften finne sin egentlige mening og sin fulle utfoldelse. Og trygghet kan bare finnes der hvor det er forpliktelse overfor hverandre for livet.

Når kristendommen stiller opp som norm at seksuallivet skal finne sin fulle utfoldelse i et livsvarig ekteskap, er ikke dette for å legge tunge byrder og urimelige krav på menneskene, men for å vise fram til det mål som er det Gudgitte, Gudsakape og Gudvilledet. All annen tilfredsstillelse etterlater tomhet og fratar en verdier. Uendelig mange mennesker vil kunne vitne om at de har mistet noe av seg selv ved å leve seksuallivet på et overfladisk plan. Seksuell avholdenhets naturstridig med det mål å innordne seksualiteten i personlighetens modning, har aldri ført til noen sjelelig skade, — tvertom har det ført til en modning som kan gi personligheten full vekst i sunnhet og harmoni.

I mine første år som psykiatert korresponderte jeg med 5000 unge mennesker om seksuelle spørsmål. Naturligvis var det uendelig mange spørsmål om vanskeligheter i livet. Men det overbevisende fra alle disse brev, var i hvilken grad ungdom angret på de overfladiske kontakter, som hadde etterlatt skuffelser, bitterhet, anklager, tomhet, og følelsen av at de hadde mistet seg selv i livssammenhengen.

Der finnes ingen større lykke for en ungdom enn å kunne forankre sitt følelsesliv og kjærighetsliv i forhold til en annen, hvor man har ansvar for hverandre, akter og ærer hverandre og hjelper hverandre inn til en sann realisering av sitt eget menneskeverd. Livet vil rikt belønne den ungdom som velger denne veien, og livets Skaper vil stille til rådighet krefter som gir det som synes som umulige krav.

Kristendommen stiller seg ikke dømmende overfor dem som har lidt nederlag i denne kamp for å nå renhetsmålet, men den vinker dem inn til et rikere liv, et liv som skaper trygghet, både juridisk, sosialt, moralsk

og religiøst, og som først og fremst skaper sunn personlig utvikling fram til modenhet med det livsinnhold man får oppleve når Guds lov er livets lov.

GAVER til bladet**ORKLAND:****Ved Koren:**

Bernt Groven kr. 10. Mary Øverby 7. Hanna og Henrik Kusether 10. Kjerstine og Per Buset 10. Kåre Sivertsvik 10. Ingebrigt Asbølmo 10. Magna Rein 10. Martin Skjølberg 10. Anne Lomundal 10. Anne E. Svorkmo 5. Margit og Odd Garberg kr. 5. Elle Søderlund kr. 5.

Ved Marit Berbu:

Signe og Trond Berbu. Jo Bakken Asbøll. Ingeborg Ofstad Asbølmo. Jenny og Paul Årlivold. Alle bet. kr. 10.

Ved A. B. Houston:

Amund Skorild kr. 10. John A. Lium 10.

Ved Ivar Ljøkjell:

Ole O. Bye kr. 10.

Ved John Fagerli:

Else og Lars Tallerås kr. 10. Hans Jæger Lund 10. Anne Dalen kr. 5.

Ved Nils Ofstad:

Erling Høston. Ragnhild og Ivar Øyum. Anders Solem. Hanna og Ole Kvernvik. Ola O. Monseth. Kristian Olsen. Einar Monseth. Ingvald Sæter. Jens Indergård. Borgild og John Ljøkjell. Alle bet. kr. 10.

ORKDAL:**Ved Ingar Lund:**

Anne Blomli kr. 10. Oline Johansen 10. Randi Solem 10. Martin Krogstad. Borghild Solemsløkk. Ola Myraløkk. Fredrik Skorild. Ola Samskott. Berte Vuttudal. Alle bet. kr. 5.

Ved Koren:

Arne Asbøll. Anne Wormdal. Be rit Lium. Alle bet. kr. 10. Henrik Størseth kr. 20.

Ved Olav Solem:

Ingeborg og Andreas Koksæter kr. 10. Karen og Arne Meås 10.

Ved Per Asphjell:

Liv og Ole Solem. Marit Snøsen Klemetsmo. Jenny og Harald Sivertsen. Johanne og John Viggen. Ingeborg Rian. Marie og Jens Kvernød. Alle bet. kr. 10. Elle Søderlund kr. 5.

Ved I. K. Jakobsen:

John Wuttudal. Annar Sommervold. Helga og Nikolai Ljøkjel. Johanna og Oskar Hallem. Maren og Leif Raanes. Brit og O. Ansnes. Olav Bjørnslie. Leif Døradal. Arne Eriksen. Berit Metlid. Ida og Th. Hestnæs. Ole Wormdal. Erling Kvåle. Martin Gisvold. Olaf Morken. Ole A. Kvåle. Ingeborg og Andreas Ingela. Morten Snøsen. Brynhild Nordtømme. Anders Kleiven. Berit Skarhol. Turid og Sivert Bye. Harald Bye. Maja dg Iver Lefstad. A. Kvåle. Ole Langås. Anna Sognlie. Ole K. Bye. Lars Søvasli. Alle bet. kr. 10.

Nils Ofstad: Britt og Rolf Øverby, Sverige kr. 10.

Ved Koren:

Marit Carlsen, U.S.A. 1 dollar. Bjørdal, Canada 2 dollar.

Ved Olav Solem:

Anne Hoset, U.S.A. kr. 30. Hjertelig takk!

UTENLANDS:

Ved John Fagerli: Kristine Ljøkelsøy, T.heim kr. 10.

Ved Oddlaug Høston:

Anne Haugen, Tr.heim kr. 10.

PRESTENES FERIER

Kallskap. Olsen: 30. juni - 27. juli. Sokneprest Leergaard: 12. juli - 9. august. Res. kap. Koren: 27. juli - 24. aug.

ORKLAND

Reparasjonsarbeidene på tårnet i Moe kirke går frem etter planen, og snart vil det lyse i et koppertekket spir som dermed skulle sikre treverket mot videre skader.

På siste møte i soknerådet ble det nedsatt en komite til å forberede reisingen av en minnesten på tomten der den gamle Smedhaugkirka sto i ca. 50 år før den ble flyttet ned til den nåværende kirkeplassen ved Moe. Komiteen består av Knut Ljøkelsøy, Kristen Svorkmo, Kristian Fagerli samt fra soknerådet res. kap. Koren.

UTENBYGDS:

Ved I. K. Jakobsen: Marie Rø, Nidarvold, Tr.h. kr. 10.

Ved Ingar Lund: Olga Fånes, Solhøgdv. Tr.h. kr. 10.

Ved Koren:

Marit Holte Stemshaug, S. byen, Oslo kr. 10.

Svorkmo misjonshus

søker troende vaktmester fra 1. aug. 1965. Moderne leilighet. Søknad innen 25. juni 1965.

Nærmere opplysning ved Brage Fagerli, Svorkmo.

P R E I K E L I S T E N :

20/6, 1. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Koren. Samtale med konfirmantene.

Orkanger Aldersheim kl. 11: Leergaard.

27/6, 2. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Misj.prest Nils Brekke. Ofr. til Det norske Misj.selskap.

Orkanger kl. 11: Olsen.

Orkland kl. 11: Koren. Konfirmasjon. Ofr. til Menighetsfakultetet.

29/6, tirsdag.

Orkland kl. 20: Aftengudstj. m/nattverd for konfirmanter o. a.

4/7, 3. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Leergaard og re-

daktør Ivar H. Gamman.

Ofr. til Indre Sjøm.misjon.

Orkanger kl. 11: Prost Aksel Fikkan. Ofr. til Indre Sjøm.misj.

Orkland kl. 11: Koren og sekretær Bergsane.

Ofr. til Indre Sjømannsmisjon.

11/7, 4. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Koren.

18/7, 5. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Koren.

25/7, 6. s. e. tref.

Orkanger kl. 11: Koren.

1/8, 7. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Olsen.
Forandringer kan inntrefte.
Se lokalavisen.

S L E K T E R S G A N G

Døpte

«Og hold dem fast så ei de faller,
men frem til målet frelst kan nå».

L. rev. 663.

Orkland

2/5: Tor Ove Havik
9/5: Gørild Asbølmo
27/5: Liv Magnhild Lium
6/6: Oddbjørn Monseth.

Orkdal

2/5: Sølv Grønvold
Dag Håvard Kvarme
9/5: Egil Kjønni
16/5: Irene Særvoll
23/5: Jan Stenvik
27/5: Torgrim Asphjell.
30/5: Ingveig Jerpstад.
3/6: Jim Roger Andreassen
7/6: Sverre Morten Lysevold
Olav Eldevik
Terje Selvnes

Orkanger.

2/5: Synnøve Asbjørnslett
16/5: Anne Rikstad
Siri Sandvik
Snorre Haukalid
23/5: Tom Gundersen
Turid Skjølberg.

Vigde

«Beskytt nå med din guddomshånd,
den samlivs pakt, det dyre bånd».

L. rev. 715.

Orkdal.

15/5: Einar Berg og Liv Hollum
Sverre Flåskog og Kari Svee
Bjørn Dybdahl og
Gerd Andersen
29/5: Bjørn Øystein Krokdal og
Inger Lise Andersen.
5/6: Svein Øverby og
Else Ragnhild Tuflått.

Døde

«Lykksalig, lykksalig
her sjel som har fred.
Dog ingen kjenner dagen
før solen går ned».

Orkdal.

24/4: Ola Fandrem, f. 1887
Anna Marie Ustad, f. Brevig,
f. 1883
26/4: Serianna Sølberg, f. Røskraft
17/5: Maren Eggan, f. Husby, 1872.
5/6: Olea Margareth Øien, f. Urstad 1899.

Orkanger.

11/5: Olga Eline Vassli, f. 1902
14/5: Anna Josefine Gillebo, f. 1882.
24/5: Margit Aldén, f. 1897.

SØLVVÅRER

til

**BARNEDAP BRYLLUP
KONFIRMASJON**

**J O H N R Ø H M E
GULLSMED - O R K A N G E R**

«FAMILIEVEGGEN»

Vi lager forstørrelser etter eldre bilder og garanterer fagmessig arbeide.

Fotograf Kvarsnes
postboks 65, Fannrem.

Hoff's begravelsesbyrå

Kister og svøp.
Begravelsesbil.
Gravmonumenter.
Telefon: Orkanger 66.

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller
i førsteklasses utførelse
bestilles fra

BERNT GROVEN, Svorkmo
Moe kirke.

LARS FANDREM, Fannrem
Orkdal kirke.

Monumentene leveres fraktet fritt
og oppsatt.

Armenierne kaller

til sorg og bønn

Den øverste leder av den armenske apostoliske kirke har erklært 1965 som et sørgeår for kirken og det armenske folk, og et år til bønn for verdensfred. Et opprop fra patriarken minner om at den 25. april 1915 begynte en massakre der 2 millioner armenere ble drept. Hele det armenske folks historie er et levende minne om våre døde som led for Kristi skyld, heter det.